

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת וְאַרְא כ"ט טַבַּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֵיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֶּשֶׁ / רַבִּיעִי עִם רַשִׁי

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן מִתְחִילִים אֶת שְׁלִיחוֹתָם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. הֵם קִבְּלוּ הוֹרָאוֹת מִפְּרֻטוֹת מֶה' כִּיצַד עֲלֵיהֶם לְדַבֵּר עִם פְּרַעֲהוּ. הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל הַסִּימָנִים שֶׁה' נֹתֵן לְפְרַעֲהוּ לְהִיוֹכַח שֶׁה' הוּא הָאֱלֹקִים. הַיּוֹת שֶׁפְּרַעֲהוּ לֹא שׁוֹמֵעַ, הוּא מְקַבֵּל אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה – מַכַּת דָּם. וְאִז מַכָּה שְׁנִיָּה – צַפְרָדַע.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן דַּבֵּר נֹסֵף לְפָנַי שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְפְרַעֲהוּ, כִּיצַד יוֹכִיחוּ לְפְרַעֲהוּ שֶׁה' בְּאֵמַת שְׁלַח אוֹתָם. מִשֶׁה צָרִיךְ שְׁאֵהֲרֹן יִזְרַק אֶת הַמַּטֵּה לְרַצְפָּה, וְהַמַּטֵּה יִהְיֶה לְנַחֵשׁ.

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן הִלְכוּ לְפְרַעֲהוּ מוֹכֲנִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק מֶה שֶׁה' אָמַר לָהֶם לַעֲשׂוֹת. כְּשֶׁפְּרַעֲהוּ בִקֵּשׁ מֵהֶם לְחֹלֵל נֶס כְּדִי לְהַרְאוֹת שֶׁהֵם בְּאֵמַת נְשַׁלְּחִים מֵאֵת ה', אַהֲרֹן הִשְׁלִיךְ אֶת הַמַּטֵּה עַל הָרַצְפָּה וְהוּא נִהְיָ לְנַחֵשׁ. בְּרַגַע שֶׁהֶנֶס נִגְמַר, הַנַּחֵשׁ הִפִּיךְ שׁוֹב לְמַטֵּה.

הַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרַעֲהוּ יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת אוֹתוֹ דַּבֵּר עִם קַסְמֵי הַטְּמָאָה שֶׁלָּהֶם! בְּלֵם הִשְׁלִיכוּ אֶת הַמַּטוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהֵם נִהְפְּכוּ לְנַחֲשִׁים.

מֶה שֶׁקָּרָה הוּא **שֶׁהַמַּטֵּה** שֶׁל אַהֲרֹן אָכַל אֶת כָּל הַמַּטוֹת שֶׁלָּהֶם, וְאַפִּילוּ לֹא נִהְיָ גְדוֹל יוֹתֵר! זֶה הָיָה נֶס, שֶׁהֵם לֹא יָכְלוּ לְחֹלֵל וְכִּךְ הוֹכַח שֶׁה' הוּא הָאֱלֹקִים.

אַבֵּל כַּמּוֹבָן, פְּרַעֲהוּ הָיָה עֵקֶשׁ וְלֹא הִקְשִׁיב לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן בְּכָל אִפְּן. לָכֵן ה' שׁוֹלַח אֶת הַמַּכּוֹת לְהַעֲנִישׁ אֶת פְּרַעֲהוּ עַל כִּךְ שֶׁהוּא לֹא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל ה', וְכִּדִי לְגַרֵם לוֹ לְשָׁנוֹת אֶת דַּעְתּוֹ...

מַכַּת דָּם: לְפָנַי הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה ה' אָמַר לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְהַזְהִיר אֶת פְּרַעֲהוּ כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ הַזְדַּמְנוּת נֹסֶפֶת לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. ה' אָמַר לָהֶם לְפָגֵשׁ אֶת פְּרַעֲהוּ בִּיאוֹר, בְּבִקְרָה, כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּסֶתֶר לְהַתְפַּנּוֹת כְּדִי שֶׁהוּא יוֹכֵל לֹמַר לְאֲנָשִׁים שֶׁהוּא כְּמוֹ ה' שֶׁלֹּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שְׂאֲנָשִׁים רְגִילִים עוֹשִׂים! הֵם צָרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת פְּרַעֲהוּ שֶׁאֵם הוּא לֹא שׁוֹמֵעַ, ה' יִרְאֶה לוֹ שֶׁהוּא הָאֱלֹקִים! ה' יַעֲשֶׂה שְׂכָל הַיְאֹר יִהְיֶה לְדָם (מִכִּיּוֹן שֶׁהַמִּצְרַיִם הִתְפַּלְּלוּ לְיְאֹר, זֶה גַם יוֹכִיחַ לָהֶם שֶׁהַעֲבוּדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם הִיא טְעוּת).

הַיּוֹת וְהַיְאֹר הִצִּיל אֶת מֹשֶׁה כְּשֶׁהוּא הָיָה תִינּוֹק בְּתַבָּה, ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שְׁאֵהֲרֹן יִכֶּה אֶת הַיְמִים בְּגִלְל

שְׁאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת הַפֶּרֶת הַטּוֹב כְּשֶׁמִּישָׁהּ אוֹ מִשְׁהוּ עוֹזְרִים לָנוּ. וְאִז כָּל הַמַּיִם שֶׁל מִצְרַיִם יִהְיוּ לָדָם.

מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת מַה שֶּׁהָאֵם אָמַר לָהֶם, הֵם הִזְהִירוּ אֶת פְּרַעֲהַ בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, אֲבָל הוּא לֹא הִקְשִׁיב. אַהֲרֹן הִכָּה בְּמִי הַיָּאוֹר, וְכָל הַמַּיִם בְּמִצְרַיִם הִפְכוּ לָדָם. הָאֲנָשִׁים יָכְלוּ לַחֲפֹר וּלְמַצֵּא בְּעַמְקֵי בָּאֲרוֹת עִם מַיִם חַיִּים. בְּדֶרֶךְ הַזֶּה הַמִּצְרַיִם יָכְלוּ לְרְאוֹת שֶׁהֵם צְרִיכִים לְהִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל לַיָּאוֹר.

חֵלֶק מֵהַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרַעֲהַ, עָשׂוּ קֶסֶם שֶׁל טְמָאָה וְהִפְכוּ אֶת הַמַּיִם מֵהַבָּאֲרוֹת לָדָם, וּפְרַעֲהַ הִחְלִיט שֶׁמִּישָׁהּ וְאַהֲרֹן פָּשׁוּט עָשׂוּ קֶסֶם. הוּא לֹא רָצָה לְהֶאֱמִין שֶׁזֶּה מַה' וְהִחְלִיט לְהִתְעַלֵּם מִמָּה שֶׁמִּישָׁהּ וְאַהֲרֹן אָמְרוּ לוֹ.

הַמַּכָּה הַזֹּאת נִמְשְׁכָה שָׁבוּעַ.

מַכַּת צְפֹרְדַּע: מִיָּד אַחֲרֵי שֶׁהִסְתַּיְמָה מַכַּת דָּם, ה' אָמַר לְמִישָׁהּ וּלְאַהֲרֹן לְהִזְהִיר אֶת פְּרַעֲהַ עַל

הַמַּכָּה הַשְּׁנִיָּה, צְפֹרְדַּע.

הֵם צְרִיכִים לֹמַר לוֹ: "שְׁלַח אֶת עַמִּי, אִם לֹא, ה'" יִשְׁלַח צְפֹרְדַּעִים בְּכָל מְקוֹם בְּאַרְץ מִצְרַיִם! הֵם יִכְנָסוּ קוֹדֵם כָּל בְּאַרְמוֹן שֶׁלְךָ וְאַחֵר כָּךְ לְכָל מְקוֹם... אֲפֹלוּ לְתוֹךְ הַגּוֹף שֶׁל הָאֲנָשִׁים!"

אַחֲרֵי שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, ה' אָמַר לְמִישָׁהּ שֶׁאַהֲרֹן צָרִיךְ לְהִרְיֵם אֶת יָדוֹ עִם הַמַּטֵּה עַל הַמַּיִם שֶׁל מִצְרַיִם, וְהַצְּפֹרְדַּע תִּעָלֶה. אַהֲרֹן עָשָׂה כֵן, וְצְפֹרְדַּע גְּדוֹלָה יֵצְאָה מִתּוֹךְ הַיָּאוֹר. הַמִּצְרַיִם הִכּוּ אוֹתָהּ וַיֵּצְאוּ מִמֶּנָּה הַמּוֹן הַמּוֹן צְפֹרְדַּעִים. הַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרַעֲהַ, גַּם הֵם עָשׂוּ צְפֹרְדַּע שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנָּה הַרְבֵּה צְפֹרְדַּעִים, פְּרַעֲהַ שׁוֹב הִחְלִיט שֶׁהַמַּכָּה הַזֹּאת הִיא רַק קֶסֶם וְהִתְעַלֵּם מֶה'.

פְּרַעֲהַ רָצָה שֶׁהַצְּפֹרְדַּעִים יַעֲלִמוּ לָכֵן אָמַר לְמִישָׁהּ וְאַהֲרֹן שֶׁהוּא יִרְשֶׁה לַיהוּדִים לְלַכֵּת אִם הֵם מִתְפַּטְּרִים מֵהַצְּפֹרְדַּעִים. מִשָּׁהּ שָׁאַל מִתִּי הוּא רוֹצֵה שֶׁהַצְּפֹרְדַּעִים יַעֲזְבוּ. פְּרַעֲהַ עָנָה, מִחֵר! בְּגִלְל שֶׁהוּא חָשַׁב שֶׁזֶה קֶסֶם, וְלִקְסֵם לֹקַח זְמַן. מִשָּׁהּ הִסְכִּים לְהִתְפַּלֵּל שֶׁהַצְּפֹרְדַּעִים יַעֲלִמוּ כִּדִּי לְהִרְאוֹת לְפְרַעֲהַ שֶׁה' הוּא הָאֱלֹקִים!

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ט לַחֲדָשׁ, פְּרָקִים ק"מ-קמ"ד * קמ"ה-ק"נ

הַיּוֹם מְסִימִים אֶת כָּל הַתְּהִלִּים! הִיּוֹת וַיִּשְׁנֶם רַק 29 יָמִים בְּחֹדֶשׁ טַבַּת, אוֹמְרִים הַיּוֹם תְּהִלִּים לַיּוֹם כ"ט וְלַיּוֹם ל'.

יִשְׁנֶם חֲמִשָּׁה פְּרָקִים מְאֹד מִיְחָדִים בְּסוֹף שֶׁל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שֶׁבָּהֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר דְּבָרִים נִפְלְאִים עַל ה'! הַצְּדִיקִים שֶׁלְקָטוּ אֶת הַתְּפִלָּה, הִפְכוּ אֶת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה לְחֻלְקִים הַמְּרֻבָּזִים שֶׁל פְּסוּקֵי דְזַמְרָה, הַחֻלְקִים בְּתִפְלָה בּוֹ אֲנַחְנוּ מְשַׁבְּחִים אֶת ה'. בְּעֵצֶם, אִם לְמִישָׁהּ אִין מְסַפִּיק זְמַן לְכָל הַתְּפִלָּה, הֵם צְרִיכִים לֹמַר לְפָחוֹת אֶת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה.

הַפְּרָק הָרִאשׁוֹן מִבִּינֵיהֶם מִתְחִיל בְּמַלִּים: "תְּהִלָּה לְדָוִד" – שִׁיר עַל יְדֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ, וּמִכָּאן וְלִהְבֵּא כָּל אֶחָד מֵהַפְּרָקִים מִתְחִיל וּמִסְתַּיֵּם בְּמִילָה- הַלְלוּיָהּ. הַרְבֵּה אֲנָשִׁים קוֹרְאִים לְחֻלְקִים הָאֵלֶּה בְּתִפְלָה "הַלְלוּקוֹת"

הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן בְּתִהִלִּים הוּא: "כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהִלֵּל י-הַ הַלְלוּיָהּ" – כָּל נְשָׁמָה מְשַׁבַּחַת אֶת ה'! הַגְּמָרָא אוֹמְרַת שֶׁהַמִּילָה נְשָׁמָה יְכוּלָה לְהִקְרֹא גַם בְּמִשְׁמַעוֹת שֶׁל נְשִׁימָה. לּוֹמְדִים מִכָּאן שֶׁעֲלִינוּ לְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל נְשִׁימָה! לְמִרוֹת שְׁאוֹמְרִים תּוֹדָה לַה' רַק בְּזַמְנֵים מְסוּיָיִמִים, עֲלִינוּ לְזַכֵּר לְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל נְשִׁימָה כָּל הַזְּמַן.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק ט"ו (כ"ט טַבַּת שְׁנָה מְעוֹבֵרַת)

בְּתִנְיָא שֶׁל הַיּוֹם, אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים עַל שְׁלוֹשָׁה סוּגִים שֶׁל אֲנָשִׁים:

עובד - אנשים שעובדים את ה'.

עבד - אנשים שמשרתים את ה'

לא עבדו - אנשים שלא עובדים את ה'.

אדם שעובד את ה' הוא בינוני. הוא עובד קשה כדי להלחם נגד היצר הרע ולא מאפשר לו להשתמש בגוף שלו כדי לעבור עברות.

משרת של ה' - עבד, הוא צדיק. בדיוק כמו שלקרא למישהו מלך, אומר שהוא כבר מלך, כשמכנים מישהו בשם עבד הכונה שהוא כבר סיים את המלחמה ביצר הרע, עד שהיצר הרע שלו כבר איננו.

היום יום / כ"ט טבת

העבודה של היהודי - החסיד היא להביא ליבטיקייט- אור התורה לתוך העולם.

כיצד עושים זאת?

כמוכן עלינו להתנהג בעצמנו כחסידים. אולם, לא די בכך, עלינו ללמד יהודים אחרים להתנהג כמו חסידים ולהביא ליבטיקייט- אור לעצמם בהתאם. אנו צריכים לעזור לאנשים להבין שלמוד תורה וקיום מצוות כשעצמו אינו מספיק. יש לעשות זאת בחיות ואת החיות הזו מקבלים באמצעות התפלה בדרך שהחסידות מלמדת אותנו.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ה

מתחילים ספר חדש ברמב"ם, שנקרא ספר קנין.

נלמד הלכות רבות כיצד נדע שהדבר שיהיה לאדם על פי תורה וכיצד לטפל בקנינו של האדם.

המצוה היומית, **מצות עשה רמ"ה**, היא שיש לקיים את ההלכות מתי משהו נחשב כמכור. התורה מלמדת שאדם שקנה משהו צריך להראות שזה שיהיה לו למשל על ידי שמרים אותו מהמקום בו מנח.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היומי לומדים הלכות על קניה של דברים.

בפרק א' - לומדים על קנית שדה או בית. אמירה בלבד שהבית מכור לא נקראת מכירה על פי ההלכה. ישנן שלוש דרכים שגורמים למכירה לקבל תקף. האחת על ידי נתינת כסף, השנייה על ידי שטר והשלישית על ידי שהקונה עובר דרך המקום או לוקח מפתח ונועל אותו או משהו אחר שמוכיח את בעלותו על המקום.

בפרק ב' - לומדים כיצד לקנות עבד עבור האדם וכיצד לקנות בהמה.

בפרק ג' - לומדים על קניה של דברים כגון רהוט. החכמים אומרים שזה נקנה על ידי הרמה של הדבר או סחיבה שלו.

דרכי החסידות / מסירות נפש

בתנאי, התחלנו ללמד על הפח המיוחד של מסירות נפש שקיים אצל כל יהודי. הנה ספור על מסירות נפש שספר הרבי המהר"ש.

במשך שנים רבות ברוסיה היתה גזרה קשה מאד שנקראה גזירת הקנטוניסטים. נערים יהודים צעירים נחטפו ונלקחו לשרת בצבא שנים רבות.

למרות שלא היו להם הזדמנויות רבות ללמוד תורה, הנערים היקרים הללו ידעו שהם יהודים. הצמח צדק היה נוהג לבקר מפעם לפעם קבוצות של החילים האמיצים האלו כדי לעודד את רוחם. באחת הדרשות שלו אמר "אדם צריך למסור את נפשו כדי שלא לוותר על יהדותו אפילו אם הצאר בכבודו ובעצמו אומר לך להמיר את דתך, עליך למסור את הנפש ולא לשמוע בקולו".

אחד החילים ששמע את דברי הרבי הצמח צדק היה ימאי בשם שמעון לוי שנלקח ממשפחתו לצבא בגיל צעיר מאד. הוא היה חיל מצטיין ואהב את תפקידו כימאי. כלם התרשמו ממנו לטובה והחילים שהיו אתו בפלוגה נהגו לכנותו שמעון בודרי – שמעון האמיץ. לשמעון נתן תפקיד בכיר כמפקד בחיל הים הרוסי, בבסיס צבאי ליד הים השחור.

יום אחד הגיעו לבסיס חדשות חשובות- הצאר בעצמו עומד להגיע לבסיס הצבאי! הצאר היה האדם בעל הסמכות והעצמה הנרחבת ביותר בכל המדינה והחילים מאד התרגשו ונלחצו. לכבוד הצאר החילים נקו והבריכו כל פנה בבסיס. הם תכננו אפילו מופע מיחד. כחלק מהמופע מפקד הבסיס היה עתיד להכריז שאחד מהמפקדים יעשה משהו אמיץ במיוחד לכבוד האורח החשוב שהגיע לפתחם.

כשכלם צופים בו בנשימה עצורה, שמעון לוי נעמד בתחתית התורן של הספינה הגבוהה ביותר ביים. ללא הפסקה הוא טפס עד לגובה וצלל לתוך המים. הוא שחה חזרה לחוף והשתחוה בפני הצאר.

הצאר התלהב – "שמעון בודרי, בראיוני להעניק לך עטור כבוד בחגיגה מחר". ביום למחרת כאשר מפקדים בכירים רבים ואורחים נכבדים צפו בו, הצאר הכריז: "שמעון בודרי, בגלל המופע האמיץ שהראת לנו אתמול, אני ממנה אותך לאלוף ומפקד חיל הים הרוסי". שמעון אמר בשקט אבל אני יהודי, ולפי חקי רוסיה, אסור לי להגיע לתפקיד בכיר יותר מאשר מפקד". הצאר היה מאד מפתע ומביש ואמר לו "אין בעיה, תמיר את דתך ונמנה אותך כעת לאלוף!" שמעון ענה במהירות: "ראשית עלי לחזור על המעשה האמיץ שעשיתי אתמול" הוא עלה וטפס שוב לראש התורן הגבוה ביותר. כשעמד שם הכריז בקול רם שכלם יוכלו לשמוע הוד מלכותך, במשך שנים עשרה שנים שרתתי בחיל הים הרוסי ואני אוהב את תפקידי. אבל יותר חשובה מזה העבודה שאני יהודי. תמיד שמרתי שבת ובשרות בכל השנים האלו. אני לא אפסיק לעולם להיות יהודי. לעולם לא אעזב את ה'. שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". הוא צלל שוב לעמק הים אולם בפעם הזו לא עלה מהמים. הוא הקריב את חייו על קדושת ה', כדי שהצאר לא יוכל להכריח אותו לוותר על יהדותו.

תפלה / קבלת שבת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בגמרא מסכת שבת לומדים איך היה ר' חנינא מקבל את פני השבת. הוא היה יוצא לבוש בבגדי שבת מיחדים ומכריז: "הבה נצא לקראת שבת מלכתא".

בימינו גם כן מקבלים את פני שבת המלכה בבית הכנסת.

לפני כ-450 שנה בעיר צפת, חי מקבל גדול ששמו ר' משה קורדוביר הרמ"ק. הוא למד שיש לומר ששה פרקי תהלים כנגד ששת ימי הבריאה בשבוע. והפרק השביעי הוא פרק של קבלת שבת. שרים פיוט מיוחד שנכתב על ידי גיסו של הרמ"ק – ר' שלמה הלוי אלקבץ. הפיוט הזה "לכה דודי" הוא המלים בהם נהגו לקבל את פני שבת המלכה.

בכל בתי הכנסת מקבלים את השבת בפיוט המפלא הזה.

(ראה "ואני תפלתי")

גְּאֵלָה וּמְשִׁיחַ / הָאַחֲרִיּוֹת שֶׁלָנוּ

מְקַדֵּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סִבְתָנוּ הָאֶהוּבָה מֵרַת מְרִים צִמְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

הַרְבֵּי כָּתַב פְּעַם לְחֶסֶד בְּמִכְתָּב:

"בֵּין אִם נֶאֱהָב זֹאת אוֹ לֹא, אֲנַחְנוּ מִמְשִׁיכֵי דְרָכָם שֶׁל הַחֲסִידִים שֶׁל הַרְבֵּי הַקּוֹדְמִים, עַד לְאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן, מִיֶּסֶד חֲסִידוֹת חַב"ד!

"בְּכָל דּוֹר, הָאֶפֶן שָׁבוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּחֲסִידִים, סוֹדֵר עֲבוּרָנוּ כִּי שְׂאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְנַחֵשׁ הַכֹּל בְּעֶצְמָנוּ, אֲבָל לָנוּ יֵשׁ אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד - לְסִיִּים אֶת הָעֲבוּדָה וּלְהִבִּיא אֶת הַמְשִׁיחַ!

"אִם נֶחֱשֵׁב עַל כֵּן, אֶפְלוּ מְעַט, זֶה יִכּוֹל אֶפְלוּ לְהִבְהִיל, כִּיּוֹן שְׂאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים דְּבָרִים כֹּל כֵּן מִיְחָדִים עַל מְשִׁיחַ - וְהַכֹּל תְּלוּי בָנוּ - לְהִבִּיא אֶת הַמְשִׁיחַ!